

Búcsú Dobó Szilvesztertől

Ismét meghalt egy ember, akinek három évtizedes munkája nyomát immár visszavonhatatlanul magán viseli a szegedi járás. Különösen Mórahalom nagyközség köszönhet sokat a Homokkultúra Szakszövetkezet napokban elhunyt elnökének.

Sokgyermekes kisparaszt családból származott. AgronómuSSá küzdötte föl magát, 1951-től a korszerű mezőgazdaság egyik előretolt bázisán, a móraközségi gépalomán dolgozott. Három évig agronómus, újabb négy esztendőn át főagronómus volt. 1957-től 60-ig a helyi áfész főagronómus, 60-tól 64-ig a móraközségi Vörös Október Tsz főagronómus volt. 1964-ben lett a Hala-dás Szakszövetkezet főmezőgazdásza, 1970-ben pedig elnöke. Ő lett az egyesített Homokkultúra Szakszövetkezet vezetője is.

Sokoldalúan képzett szakember, messzire tekintő politikai vezető volt, számos társadalmi funkciót viselt. Haláláig az MSZMP szegedi járási bizottságának tagja, a

móraközségi községi pártbizottság tagja, a nagyközségi tanács végrehajtó bizottságának tagja, a tanács társadalmi elnökhelyettese volt. Egy időben a Csongrád megyei TESZÖV elnökhelyettesi tisztét is ellátta. Tevékenységét számos kitüntetés hitelesíti.

Dobó Szilveszternek nagy érdemei vannak abban, hogy a Szeged környéki társadalom a szocialista társadalomban is megtalálta önálló arculatát; sikerrel ötvözte a korszerű termelési módszereket a hagyományos paraszti szorgalommal, meggyökerezett, életképessé tette a szakszövetkezeti formát.

A járási és községi párt-szervek, a nagyközségi tanács, a térszakszövetség kiváló elvtársát, munkatársát gyászolja személyében. A község lakói vezetőjüket, barátjukat, a Homokkultúra Szakszövetkezet saját halottjának tekintik Dobó Szilvesztert. Mórahalmon temetik holnap, csütörtökön délelőtt 10 órakor.

VITA

Mennyit ér a diploma?

Nemzeti érték

A Délmagyarország vita-cikkei olvasva, úgy tűnik, hogy a hozzászólók inkább a jelenségeket és nem ezeket okait fogalmazták meg. Hírnököknek a megoldáshoz vezető vélemények is. Ha igazán előre akarunk lépni ezen a téren, a kérdést így is fel kell tennünk: miért ér annyit a diploma nálunk, amennyit ér? Kik a felelősök ezért?

A diploma értékét három oldalról vizsgálhatjuk. Mennyit ér a diploma az egyénnek? Itt főleg a presztízs és anyagi problémák a meghatározók. Mennyit ér a diploma a szakmának? Ez már a tudomány-gyakorlat színvonal kérdése. A szakmai eredmények, mutatók milyennek az országban az európai, vagy a világszínvonalhoz viszonyítva? A meghatározó kérdés: mennyit érnek a diplomák egy adott társadalomnak, jelen esetben a mi szocialista társadalomunknak?

Végül soron minden diploma haszna — társadalmi. A diploma is nemzeti érték, és minden diploma annyit ér, amennyire egy társadalmi rendszernek szüksége van rá és értékeli. Az, hogy mennyit ér egy diploma és egy diplomás, csak társadalmi megbecsülés eredménye lehet. Annak is kell, hogy legyen, mert minden diploma társadalmi szükségletet kielégítésére hivatott. A diploma társadalmi szakmai igény is, egy diplomás: magasán képzett szakember. A „magasan”-ban benne van a hivatástudat, az önképzés stb. A hivatástudat sem más, mint a munkához való viszony, a munkamorál egyik magasabb formája. Önmagában semmit sem ér, eredmények nélkül, mint „tudati tényező”. Ezeknek az eredményeknek értéke pedig nagyobb társadalmi és anyagi megbecsülésre tarthatnak igényt. Nem a diplomát és a hivatástudatot kell megfizetni, hanem az ezekkel járó munkához és eredményekhez való társadalmi viszonyt! Ezt is azért, mert ez a viszony sokkal progresszívebb a többi munkaviszonyoknál!

Elgondolkodtató ez a „mennyit ér a diploma?” vita nálunk a tudomány-szo-cializmusban, ahol a tudo-

mány termelőerővé válásáról beszélünk, és a mi társadalmi rendszerünk magasabbrendűségében hiszünk. Mert valljuk, hogy a fejlődésnek nincsen más alternatívája, mint a szocializmus. Felvetődhet a kérdés: kell-e a szocializmus építéséhez diploma, diplomás, felépíthető-e a szocializmus diplomák és diplomások nélkül? Annakra fontos-e a szocializmus egészének a diploma és a diplomások, mint azt mi diplomások hisszük? Vagy csak elhitetni akarjuk? A 45-ös földosztók sem voltak diplomások! Az is figyelemre méltó, hogy a „mennyit ér a diploma?” vitához gyakorlatilag csak diplomások szólnak hozzá! A nem diplomásoknak vajon mennyit érhetnek a diplomák és a diplomások? Nem itt kellene keresni a jelenség egyik meghatározó lényegét is?

A társadalom oldaláról próbálom nézni ezt a kérdést „diplomás elfogultsággal” a nem diplomások szemében. En a diplomát egy magasán kvalifikált szakember bizonyítványának tartom. Ezekre a szakemberekre minden modern társadalomnak szüksége van, és a jövőben egyre nagyobb szüksége lesz. A szakmát elhagyó diplomásokkal egy társadalom sem nyer, haszna csak a szakmát elhagyó diplomásoknak van. Az ipari, tudományos társadalmakban a szocialista társadalmakban a diploma egyre jobban nélkülözhetetlen lesz, de értékét csak akkor realizálódik, ha eredményt produkál, hasznót hajt, amit a társadalom jól megfizet. Minél jobban megfizeti, annál több hasznót hajtának a diplomások és a diplomások egy társadalomnak!

A megoldás: döntés! Döntünk, hogy mit csinálunk tovább diplomásainkkal? Először meg kellene változtatnunk társadalmunk „diplomás szemléletét”; másodsor értékeinek megfelelően becsülni és becsültetni a diplomát, és a diplomást, mint szakembereket; a megfelelő feltételek megteremtésével társadalmilag hasznos és kvalifikált eredményeket követelni tőlük, és ezeket a kvalifikált eredményeket kvalifikáltan ismertetni! Dr. Veress Sándor

Szegedi Ipari Vásár és Kiállítás. A Marx téren, augusztus 1-ig, naponta délelőtt 10-től este 7-ig.

XXIII. Szegedi Nyári Tárlat a Móra Ferenc Múzeum Horváth Mihály utcai Képtárában szeptember 20-ig.

Józsa Bálint szobrászművész kiállítása a November 7. Művelődési Házban, au-

gusztus 14-ig, naponta délelőtt 10 és este 7, vasárnap délelőtt 10 és délután 4 óra között.

Erdélyi János könyvművészeti kiállítása a Technika Házában, augusztus 5-ig, naponta délelőtt 10-től este 6-ig.

Fiatalképzőművészek kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban. Ifj. Csizsár József fazekas, Schmidt Sándor népi iparművész és Virágvölgyi Márta szőnyegszövő kiállítását július 28-án, délután 4 órakor Tóth János, az Országos Népművelési Intézet igazgatóhelyettese nyitja meg. Megtekinthető: augusztus 3-ig.

Művelődésméltai nyári egyetem, MTA Biológiai Központ, július 29-ig.

Fritz Mihály és Szabó Tamás szobrászművészek kiállítása a Móra Ferenc Múzeum Kupolagalériájában.

Gerle Margit keramikusi kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, augusztus 20-ig.

Anna Margit festőművész kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban, július 29-ig.

Szemereki Teréz keramikusi és Polgár Csaba textiltervező kiállítása a Gulácsy Lajos Teremben, július 29-ig.

A könyvtáskészlet múltja és jelene. Kiállítás a Somogyi-könyvtár olvasótermében, augusztus 20-ig.

Váci György kétszeres aranydíjas könyvtáskészlet munkáit bemutató tárlat

lat a Somogyi-könyvtár előterében, augusztus 20-ig.

Szeged múltja és jelene, jövője. Kiállítás a szegedi Várban.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Ember és környezete; Csongrád megyei parasztbútorok és -viseletek; Szegedi Galéria; Lucs-gyűjtemény; Hunok, avarok, magyarok; Buday György-kiállítás. Naponta délelőtt 10-től este 6-ig.

Paprikamúzeum. A Mihályteleki művelődési otthonban (Vörös Hadsereg útja 50.).

Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye. Tápé, Vártó utca 4. Nyitva kedd és péntek kivételével délután 6 óráig.

Karnevál

Mikor szórakozik a karnevál résztvevője? Igazából, ha maga is részese a produkciónak. Am különösen nem rövidül, ha számára csupán a néző szereposztása jut. De csak akkor, ha olyan látványosságban van része, ahol kedvére tapsolhat, nevetget, véleményt alkothat.

S miért is ne tetszene a szegedi a tizenhatodik, a fiataloké? A volánosoké, a délepeseké, az összes nagyüzemben dolgozó KISZ-esé, valamint a húsz-harminc tagot számláló alapszervezeteké. Mint például a cipőgyáré, a nyomdáké. Már valamennyi — több mint harminc — produkció elemei készen várják a végső összeállítását. Arra ugyanis az utolsó pillanatban kerül sor, július 31-én, a kora délutáni órákban.

A nézők — szokott helyükön, a rakpart lépcsőjén — először Madách Tragediájának mai korra adaptált színelvételét láthatják, ezután a Görbe Tükör darabjait, amelyek remélhetően egységes egészé illeszthetők, végül pedig A Hetet. A „részek” műfajukat tekintve — humor, talán groteszk — harmonizálnak, s megfelelnek a karnevál kritériumainak is. Korcsmáros György, a Madách Színház rendezője, ösztöli a szegediben is vendég-dirigens, a felvonulás művészeti vezetője gondoskodik róla. A produkciók szombat délután 5 órakor „gördülnek” a Juhász Gyula utcából a Lenin körútra, onnan a rakpartra, majd vissza a Lenin körútra, az Aradi téri céljig.

Olcsó, gyors

Garázs — panelekből

Boldog az ember, ha kocsit vehet, de az örömmel nyakába szakad a gond is. Hiszen az autót védeni, óvni kell, garázsban tartani, melyhez jó lenne olcsón, gyorsan, akár félkész állapotban is hozzájutni. Így töprengett Nagy Sándor, Szabóné Tolnai Zsuzsanna, Roszios Zoltán és Kispál István, amikor kidolgozták egy gyorsan szerelhető, előregyártott vasbeton garázs tervét, melyet újtásként nyújtottak be a Szegedi Magas- és Mélyépítőipari Vállalathoz. A vállalat vezetése jónak találta az ötletet, az újítást elfogadta. Annál is inkább, mert szerzői gondos piackutató munkát végeztek, tényekkel, előrendelésekkel tudták bizonyítani, a garázsra szükség van, türelmetlenül várja a lakosságot.

Ez a garázs korszerű, esztétikus és nem drága. Szeged területén felállítva, készen szerelt állapotban, ajtó nélkül, 30 ezer 900 forint. A hozzávaló ajtót az Alföldi TÚZÉP biztosítja, 4 ezer, illetve 7 ezer forintba kerül, a kivittől függően. A leendő tulajdonosok a megrendelésen kívül csak 15 centi-

Kárpáti, Melis

Hangverseny a Dómban

Aki megszokta, mint a város sorok írója, hogy a város művészeti rendezvényei (jelenül a koncertek) holmi fölvetett sznobériából, ideitlen figyelmességből, sohasem a meghirdetett időpontokban, hanem emberemlékezet óta jó negyedórás késéssel kezdődnek — a hétfői orgonafesztiválra, az Aradi téri céljig.

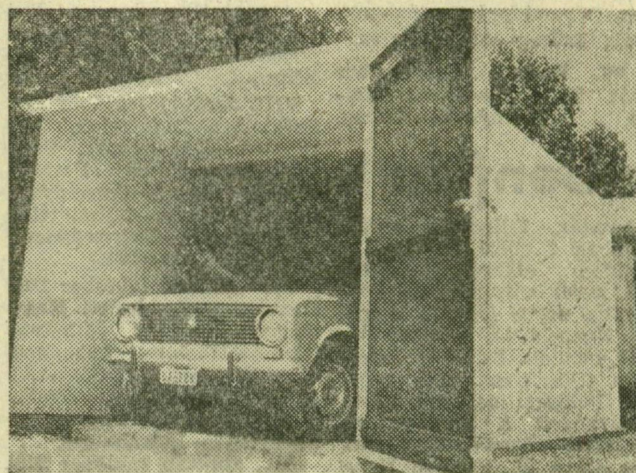
Pontban nyolckor ugyanis elkezdődött a hangverseny. Nem emlékszem, énekelt-e a közelmúltban itt, a fogadalmi templomban Melis György, az Operaház kiválósága. Azt viszont mindenki tudja, minap a szomszédos dómszinpádon osztatlan sikert aratott a Hártyval. S ha esteen pórul járt alaposan.

tivál-igazgatóság régóta szorgalmaz egyfajta (e hasábon is is sürgetett) óajt, összekötni kellemes és hasznossal; ha már rangos művész érkezik Szegedre, annak szabadtéri játékaiba, léphessék föl másutt is, mondjuk pódiumon, koncerten, előadóesten. A kívánság nem maradt írott malaszt. Tavaly az Ivan Szuszanyin cimszerepe mellé a Muzsikáló udvar fölötti tanácsteremben rendezték meg Jevgenyij Nyesztyerenko dalestjét, most meg Melis énekelhetett el (a Tiszán innen, Dunán túl és más Kodály-számok után) Bach és Beethoven dalait, Händel Largo-ját. Ugyanoly igazó szépséggel, zengőn, a mostohának vélt akusztika dacára átható sűrűséggel, tisztán, miként pár méterrel odébből hallottuk, a színpadról.

Kárpáti József orgonajátéka változatlanul stílusos, ökonómikus, meggyőzően hat a dóm hangszerpiramisán, amiképpen korábban hallottuk. Programja is ideillő (Bach: Dór toccata, Kodály: Orgonamissa, Reger: f-moll introduction és passacaglia), gazdag repertoárjából föltehetően nem véletlenül megválogatott. Más előadóművészekkel szemben tudnillik a jó organista nem utolsósorban a hangszerapaszaltalairól ismerszik. Kárpáti elegánsan kerül el a regisztrálás olyan szélsőségeit, melyek látszólag hatásvadászó effektusokkal takarják, szorítják háttérbe a muzsika belső tartalmait, s a dinamikai adagolása is izléses, gondos.

Merthogy manuálisan eljátszza a műveket, ha kell, bravúros technikával, ilyen nagyságrendű művésznél már evidens.

N. L.

Az ipari vásáron látható